

Mysle pozytywne

Pozytywne sposoby na wykorzystanie technologii w życiu codziennym

Mogę napisać baśń

Grupa docelowa

klasy IV-VI

Czas zajęć

45 min.

Wykorzystywane metody

tworzenie baśni
–
myslografia,
–
tworzenie baśni
na stronie storybird

Cele spotkania

Uczeń/uczennica:
–
rozwija wyobraźnię
–
doskonali umiejętność opowiadania baśni
–
poznaje zasady myślografii
–
wie, jak stworzyć własną baśń na stronie: www.storybird.com

Opis przebiegu z wykazem poszczególnych ćwiczeń/zadań:

1. Dzieci siadają w kółku. Nauczyciel/nauczycielka informuje, że celem dzisiejszego dnia będzie stworzenie wspólnej historii, może nawet baśni. Nauczyciel/nauczycielka mówi, że baśń tę ułożą wszyscy razem, dlatego rozpoczyna historię od słów: „*Dawno, dawno temu...*” i rzuca piłkę do wybranej osoby w kręgu. Kolejne dziecko kontynuuje historię i rzuca piłkę do trzeciej osoby, itd. Każda osoba ma piłkę tylko raz i wypowiada jedno, dwa zdania. Ćwiczenie polega jednak na koncentracji uwagi i rozwija wyobraźnię.
2. Następnie baśń zostaje spisana na tablicy. Może być to w formie tzw. myślografii (myślenia wizualnego). Rysować mogą uczniowie i uczennice, ale też nauczyciel/nauczycielka. Linki do stron z zastosowaniem myślografii znajdują się w bibliografii.
3. Ostatnim etapem jest przełożenie treści wspólnie napisanej baśni na historię książkową i opatrzenie jej obrazkami. Należy wykonać zadanie na stronie <https://storybird.com> i opublikować stworzoną książkę. Aby wykonać zadanie podczas lekcji, uczniowie i uczennice muszą wcześniej założyć darmowe konto. Mogą to zrobić z rodzicami w domach lub poprosić o pomoc nauczyciela/nauczycielkę języka angielskiego. Strona stworzona została w języku angielskim, ale głównie przeznaczona jest dla młodszych nastolatków, dlatego ważną jej zaletą jest intuicyjność. Dzieci nie powinny mieć problemów ze stworzeniem swojej baśni. Ze względu na konieczność wyboru szablonu dzieci podczas tworzenia baśni mogą modyfikować jej treść.
4. Końcowym etapem lekcji jest krótka rozmowa na temat wykorzystania tej zabawy w życiu codziennym. Nauczyciel pyta: Czy zadanie polegające na stworzeniu własnej baśni było ciekawe? Czy warto tworzyć takie historie? Co nam to daje?

Streszczenie metodyczne dla nauczyciela:

Dzieci uczą się tworzenia własnych baśni. Następnie zapisują je w formie graficznej, korzystając z metody wizualizacji – myślografii. Na koniec poznają stronę storybird, na której piszą swoje baśnie i wybierają ilustracje.

Proponowana bibliografia uzupełniająca:

–
Materiały o myślografii: <http://www.superbelfrzy.edu.pl/tag/myslografia/>

Związek z podstawą programową:

Język polski:

1. Czytanie utworów literackich. Uczeń:

- rozpoznaje czytany utwór jako baśń,
- opowiada o wydarzeniach fabuły oraz ustala kolejność zdarzeń i rozumie ich wzajemną zależność;
- odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze;
- wskazuje w utworze bohaterów głównych i drugoplanowych oraz określa ich cechy;
- określa tematykę oraz problematykę utworu;
- wskazuje i omawia wątek główny oraz wątki poboczne;
- nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst;
- objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach;

Tworzenie wypowiedzi

1. Mówienie i pisanie. Uczeń:

- tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: dialog, opowiadanie (twórcze, odtwórcze), opis,

Informatyka

1. Programowanie i rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem komputera i innych urządzeń cyfrowych. Uczeń:

- projektuje, tworzy i zapisuje w wizualnym języku programowania:
 - a) pomysły historyjek
- 2. Posługiwanie się komputerem, urządzeniami cyfrowymi i sieciami komputerowymi.
 - wykorzystuje sieć komputerową (szkolną, sieć internet):
 - a) do wyszukiwania potrzebnych informacji i zasobów edukacyjnych, nawigując między stronami,

Etyka

1. Człowiek a świat ludzkich wytworów. Uczeń:

- podaje przykłady właściwego i niewłaściwego wykorzystywania nowoczesnych technologii informacyjnych;